SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 13 JULI 1939

SLAKKENRENNEN IN KABOUTERLAND

2 15

DE DOOS VAN PANDORA

ER was eens 'n tijd — maar dat is heel lang geleden — dat de aarde een paradijs leek, zo groeide en bloeide alles. De bomen bogen zich onder 'n vracht van de heerlijkste vruchten, de vlinders stoeiden in de namiddagstilte en zilverkleurige beekjes murmelden zacht. Alles was mooi en goed, de mensen kenden geen pijn en geen strijd, en vooral de kinderen vonden 't heerlijk, want ze speelden van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Onder die kinderen was er een, dat Pandora heette. Een leuke naam, is 't niet? Pandora was een meisje, lief, mooi en buitengewoon zachtzinnig. Ja, ze had eigenlijk maar één gebrek: ze was een beetje nieuwsgierig, ofschoon dat in die tijd niet zó erg was, want veel geheimen hadden de mensen niet voor elkaar. Maar toch.... die nieuwsgierigheid zou Pandora duur komen te staan.

Zij ontmoette op zekere dag een speelmakkertje, een meisje, zo ongeveer van haar leeftijd, dat een eindje verderop woonde.

Het duurde niet lang of ze waren al spoedig dikke vriendjes en deden menig spelletje. Toen ze dorst kregen, wilde Pandora wat druiven plukken.

„Ik weet iets, dat nog veel beter is voor de dorst," zei haar makkertje. „Ik heb verse melk en honing."

„Waar?" wilde Pandora weten.

„Nou, thuis natuurlijk," lachte haar vriendinnetje. „De melk zit in een blauwe kruik, waar ze lekker fris en koel in blijft. Kom even mee, 't is hier niet ver vandaan." Inderdaad. Het huis stond op korte afstand, verscholen onder het lover. 't Was een beeldig mooi wit paviljoen.

EEN SPROOKJE DER OUDE GRIEKEN

Ze dronken eerst van de heerlijke melk en toen wilde Pandora natuurlijk alles bekijken.

Er waren marmeren fonteinen, waaruit helder water klaterend opspoot, de vloeren waren van blauw en rose mozaïek en de rustbanken waren van ebbenhout en ivoor. In de hoek van het grootste vertrek stond een doos, of liever een kistje, want het voorwerp was tamelijk groot. Dat kistje was van glanzend rozenhout en versierd met figuren van parelmoer. Het stevige slot, dat er op zat, was van zilver.

„Wat zit daarin?" vroeg Pandora. „Je kleren?"

„Neen," zei het meisje, „ten minste, ik geloof het niet!"

„Weet je dan niet eens, wát er in zit?" riep Pandora verbaasd. Het meisje scheen Pandora echter zo vlug mogelijk uit de buurt van het kistje te willen hebben. „Ik heb nog nooit in die kist gekeken," antwoordde het. „Ze staat hier al jaren en schijnt een soort familiegeheim te bevatten; men heeft mij altijd nadrukkelijk verboden, de kist aan te raken. Zelfs mijn grootvader weet niet, wat er in zit."

„Nou, dat is nogal mal," vond Pandora, die nu eerst recht nieuwsgierig werd. „Wie heeft dat kistje hier neergezet?"

„Dat weet ik ook niet," zei het meisje, „en ik stel er ook geen belang in. Al zaten er ook nog zoveel schatten in, ik heb ze niet nodig. Ik ben volkomen tevreden, ik heb eten, kleren, gouden sandalen, gekleurde hoofdbanden en verder alles wat ik maar zou kunnen wensen."

„Ja, maar stel je nu eens voor, dat er mooie armbanden met edelstenen in zaten. 't Zou toch jammer zijn, ze daar te laten liggen! Je zou er mij best eentje van kunnen geven."

„Ach, kom, denk daar liever niet aan! Laten we naar buiten gaan!"

Maar die middag speelden ze lang niet meer zo gezellig. Telkens zeurde Pandora over dat kistje, en als ze er niet over zeurde, zat ze er over te piekeren. Ze kon maar niet begrijpen, dat iemand die doos gesloten hield! Juist omdat men verboden had, de kist te openen, móést er immers iets bijzonders in zitten. Wie weet, wat er wel allemaal onder dat glanzende deksel lag!

En telkens wist ze iets te bedenken om toch maar in de nabijheid van het raadselachtige ding te komen. Dan deed ze net alsof ze de parelmoeren figuurtjes op het deksel bewonderde, maar ze morrelde ongezien aan het zilveren slot, en kijk.... het deksel zat los. Het slot zag er wel sterk en stevig uit, maar het was niet gesloten. Pandora was op dat ogenblik alleen bij het kistje, want het andere meisje dronk uit de blauwe kruik wat melk met honing.

„Zou het kwaad kunnen," dacht Pandora met bonzend hart, „als ik héél eventjes het deksel oplicht? Eventjes kijken, en dan gauw weer dicht!"

Ze lag nu geknield voor de doos en raakte het deksel aan. Ze voelde

De fee bewoog haar doorzichtige vleugeltjes....

216

zich wel 'n beetje angstig! Als het al jarenlang een geheim was, wat hier in de doos lag, en als ze de belofte van haar speelmakkertje — de doos niet te openen — brak, dan deed ze toch iets heel lelijks? Pandora's nieuwsgierigheid overwon ten slotte alle bedenkingen. Voorzichtig lichtte ze het deksel op een kiertje, maar.... nauwelijks was dit gebeurd, of het werd met kracht opengestoten en in een wolk van rook dwarrelden er talloze spookachtige wezentjes uit het kistje. Ze hadden lelijke, grijnzende koppen en de donkere, grauwe vleugels van vleermuizen.

Ze schaterlachten en bespotten Pandora. Eén trok zelfs aan haar haren en een ander kneep in haar wangen. Meteen fladderden ze weg. Vlug sloeg Pandora de kist dicht, maar haar vriendinnetje, dat juist binnenkwam, had nog net gezien, wat er was gebeurd. Helaas, het was te laat!

Eindelijk zweefde de wolk van geheimzinnige wezentjes het huis uit. Ze trokken over het land en gingen de hele wereld door.

En wat gebeurde er met Pandora? O wat voelde ze zich ongelukkig! Ze was beschaamd en bedroefd vooral, toen ze zag, dat haar speelkameraadje zich al even ellendig voelde. „O, wat heb je gedaan!" zuchtte het vriendinnetje, terwijl het naast Pandora neerknielde en nog altijd angstig naar de kist keek. „Ik wist wel, dat er een reden bestond die doos gesloten te houden. 't Is net, of er nu iets vreselijks is gebeurd! Ik ben nog nooit zo angstig geweest als nu!...."

„Ja," fluisterde Pandora schuldbewust, „het is net, of de wereld er plotseling heel anders uitziet! Alles glanst en schittert niet meer zo als vroeger."

En kijk.... plots klonk er een zacht: „Klop! klop!" uit de kist en een stem zeide: „Laat me er uit!"

De kinderen schrokken en Pandora riep: „O nee, jij komt er niet uit!"

Maar toen klonk er een stem als muziek, zo mooi en klaar en die zei: „Lieve kindertjes, laat me er toch uit!"

„Nee, nee!" riepen de kinderen tegelijk, al vonden ze de stem ook nóg zo vriendelijk. En weer ging het: „Klop! klop!" en de stem zei: „Laat me er uit, kinderen, en je zult een deel van het kwaad goed maken. Laat mij vrij, dan zal ik je zeggen, wie ik ben!" En toen zei Pandora: „Kom, laten we 't kistje maar openmaken. Ik geloof niet dat zo'n mooie stem kan toebehoren aan een boze geest."

Samen lichtten zij het deksel op. Onmiddellijk vloog het verder open, en wat zagen de kinderen? Er steeg een fijne, gouden sluier uit de doos, en in die sluier was een kleine fee. Een fee zó mooi, zó vriendelijk, dat het de beide angstige kinderen goed deed, er naar te kijken. „Arme kinderen," sprak de fee, „wat hebben jullie toch gedaan! Door de kist te openen,

....en in een wolk van rook dwarrelden er talloze spookachtige wezentjes uit het kistje.

zijn ziekte, zorg, kommer en ellende over de wereld gegaan. Want elk wezentje, dat is weggevlogen, was een of andere ziekte of een slechte eigenschap. Ze heten Wroeging, Haat, Tweedracht, Afgunst, Ontevredenheid, Angst....

Jij, Pandora, bent door Wroeging gekweld. En jij, klein meisje," ging de fee verder tot Pandora's speelmakkertje, „je bent aangeraakt door Angst. Angst en Wroeging, dat zijn namen, waarvan jullie nog nooit hoorden, nietwaar?"

De fee bewoog haar doorzichtige vleugeltjes, zodat een stralenkrans van licht om haar heen trilde. Ze raakte de kinderen eventjes aan en plotseling voelden ze zich weer veel beter.

„Wie is u?" wilden de kinderen weten. „Ik ben altijd daar, waar de kleine wezentjes, die uit de kist zijn gevlucht, hun kwaad hebben gesticht. Ik kom altijd daar, waar zij op bezoek zijn, want mijn naam is Hoop. Als jullie je ooit ongelukkig voelen, kinderen, bedenkt dan, dat ik er steeds ben. Soms zal ik heel dicht bij jullie zijn, maar er zullen misschien ook tijden komen, dat je mijn aanwezigheid niet merkt; je zult dan denken, dat ik gestorven ben. Maar dat is niet zo, want ik zal er altijd zijn, zolang er mensen leven...."

Toen vloog de goede fee op haar beurt naar buiten en in de wijde wereld....

W. SCHERMELÉ

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES

DOOR HAROLD R. FOSTER

RÉSUMÉ - ALS DUIVEL VERMOMD, SLINGERT PRINS VALIANT ZICH LANGS EEN TOUW, TOT IN DE KAMER VAN DEN ROOFRIDDER DIE STERFT VAN ANGST. HET PLAN IS REEDS HALF GESLAAGD, MAAR NU IS DE BEURT AAN DE REST VAN DE ROVERS.

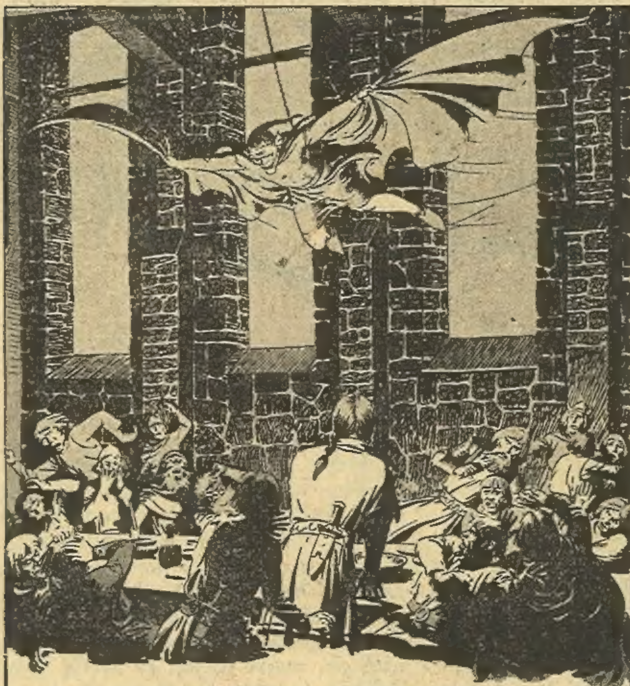
GEEN TONEELSPELER ZOU HET HANDIGER IN ELKAAR HEBBEN GEZET, DAN VAL HET DEED.

DE ZWARTE MANTEL MAAKTE HEM ONZICHTBAAR EN ALS HIJ ERGENS OPDOOK, SLOEG ALLES OP DE VLUCHT.

OVERDAG HIELD HIJ ZICH SCHUIL BOVEN OP DE BALKEN VAN DE EETZAAL, MAAR ZODRA HET DONKER WERD.....

..KWAM HIJ ONVERWACHTS AANGEVLOGEN EN ZIJN SNERPEND GEGIL KLONK AKELIG UIT BOVEN HET RUMOER DER ANGSTIGE ROVERS.

VAN UIT EEN AFGELEGEN HOEKJE, SLOEG HIJ DE PANIEK GADE, TERWIJL DE ROVERS...

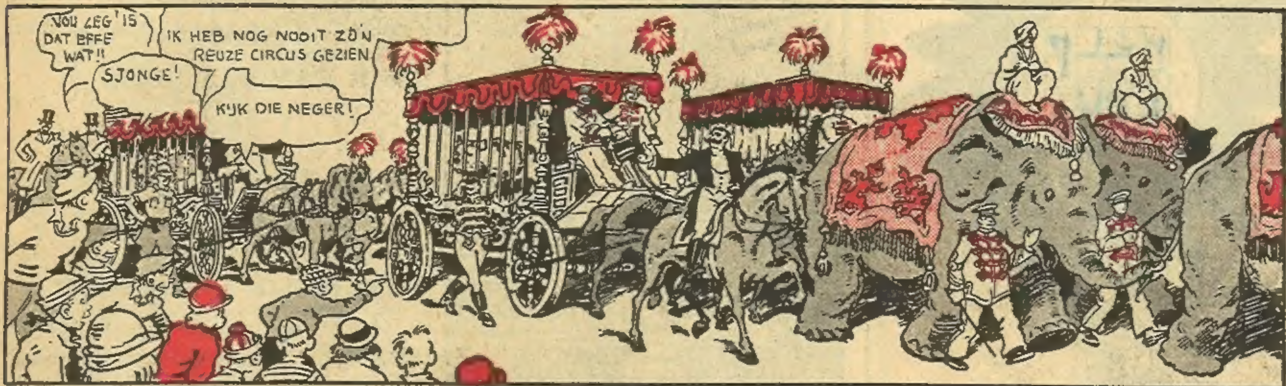
..HALS OVER KOP NAAR HUN LEIDER VLOGEN EN HEM DOOD AANTROFFEN, ZONDER EENIGE VERWONDING.

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

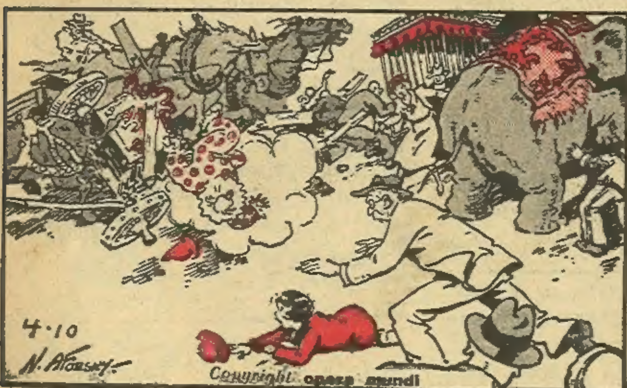

BONT ALLERLEI

TOVERVIERKANT

Van boven naar beneden en van links naar rechts dezelfde woordjes van vier letters invullen. Je zult zien, dat het precies uitkomt.

1. Zo noemt men een leeuwenjong. Een kleine padvinder heet ook zo.
2. Een ander woord voor: nobel.
3. Dit is een meisjesnaam, maar het is ook een rivier in Azië, in Siberië. Begint met een L.
4. Henk trapte in een regen.... zodat de druppels 'm om de oren spatten.

TJA! DIE CIJFERS!

Laat eens een vriendje of een vriendinnetje een reeks getallen opschrijven als volgt: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9. (Let wel op: de 8 is er niet bij!) Vraag hem of haar dan, dit hele getal te vermenigvuldigen door het een of ander van die 8 cijfers. (Niet de 8!) Laat de uitkomst dan nog eens met 9 vermenigvuldigen en het eind van 't liedje is, dat het eindgetal uitsluitend bestaat uit.... tja, knobbel het liever zélf maar eens uit. Maar de uitkomst kun je toch altijd voorspellen, zodra je weet met welke cijfers jullie slachtoffer zal vermenigvuldigen.

WAAR IS HET VROUWTJE?

Oplossingen vorig nummer

KRUISWOORDPUZZLE

Van links naar rechts: 2. als. 4. trap. 5. arena. 6. end. 7. e. d.
Van boven naar beneden: 1. Engeland. 2. arend. 3. Spa. 4. tree.

WIE KAN DAT OOK?

1	5	7	3
7	3	1	5
3	7	5	1
5	1	3	7

WAAR ZIJN DIE BOMEN?

1. Wilg. 2. Spar. 3. Palm. 4. Linde.

DIERENPUZZLE

WAAR STAAN ZE?

Jullie zien dat leuke kaboutertje met die zak op z'n rug? Goed. Zie je ook de 8 letters, van A tot en met H? Bekijk ze nu eens heel scherp; je krijgt daarvoor 1 minuut.
Klaar?
Nou, iets over heen leggen, dat je de tekening niet meer ziet. Goed zo! En vertel me nu eens precies, wáár die 8 letters staan op de tekening. Niet ten naaste bij, maar zo secuur mogelijk. Weet je 't van alle acht? Dan heb je 'n geheugen, waar ik m'n pet voor afneem! Kun je er zes thuisbrengen? Prachtig, hoor. Vier? Reuze! Twee? Da's te weinig. Opnieuw doen en.... beter!

WIE HENGELT ER MEE?

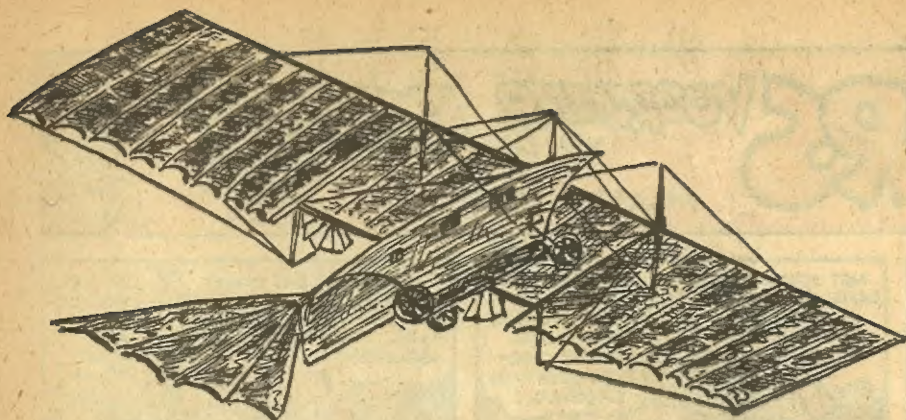
In onderstaand versje zijn de namen van zes visjes verborgen? Kunnen jullie ze allemaal aan de haak slaan?

Mijn boterbrood zit in mijn zak,
Mijn hengelroe staat daar.
Per kar, per trein, per boot als 't moet,
'k Ga vissen, dat is klaar.

't Zal me wat geven, als het lukt,
Daar in Piet Scholders sloot.
Het bulkt er van de reuzenvis
Tot pret van klein en groot....
Met druk gebaar staat Jan en vist
Voornaam'lijk achter 't riet,
Waar hij de snelle visjes wél
Maar 't visje hem niet ziet....

220

VLIEGEN: *Vroeger en Nu*

12. DE VOORLOPER VAN HET MODERNE VLIEGTUIG

William Samuel Henson had de gegevens van sir George Cayley (zie ons vorig nummer) zorgvuldig en grondig bestudeerd. Aldus was hij ertoe gekomen allerlei proefnemingen te maken met een door stoom gedreven soort eendekker, waarmee hij een vaste handelslijn wilde inrichten.

In 1842 had hij in Engeland een patent genomen op een vliegtuig met een vleugelbreedte van 45 meter, dat zou voortgedreven worden door een stoommachine van 25 tot 30 paardekrachten. Er werd zelfs een „Luchtvaart-Maatschappij" gesticht, die voor alles moest zorgen: post, passagiers, vrachtgoederen enz., bestemd voor alle delen van de wereld. Het plan had dus heel wat voeten in de aarde.

Henson slaagde erin een verkleind model van zijn vliegtuig te maken en dat modelletje kon binnenskamers vliegen, dank zij een klein motortje dat in werking werd gesteld door een vrij krachtige veer. Hij werkte door en bouwde ook een klein stoom-motortje. Helaas, verder kwam het plan niet en heel Londen begon Henson te beschouwen als een groten grapjas. Hiertegen waren de scheppingskracht en het uithoudingsvermogen van den uitvinder niet bestand. Hij legde er het bijltje bij neer, keerde de vliegerij de rug toe, schudde het Engelse stof van zijn hakken en vertrok met pak en zak naar gastvrijer oorden, nl. Amerika. Zijn helper, John Stringfellow, zette de proefnemingen door en slaagde. De inmiddels al opgerichte Luchtvaart-Maatschappij van Groot-Brittannië schonk hem in 1868 een prijs van 500 shillings voor de modellen die hij op een tentoonstelling had samengebracht. Stringfellow plukte de vruchten, maar de teleurgestelde Henson — die de moed had laten zakken — bleef ten slotte de geestelijke vader van Stringfellow's succes.

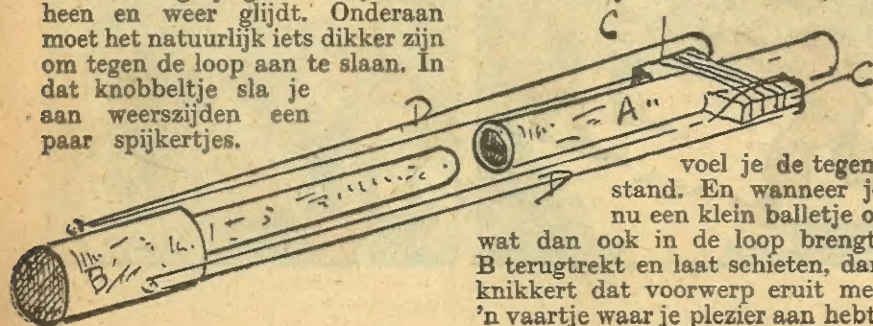
Volgende week no. 13: Bestuurbare luchtschepen.

EEN LEUKE PROPPENSCHIETER

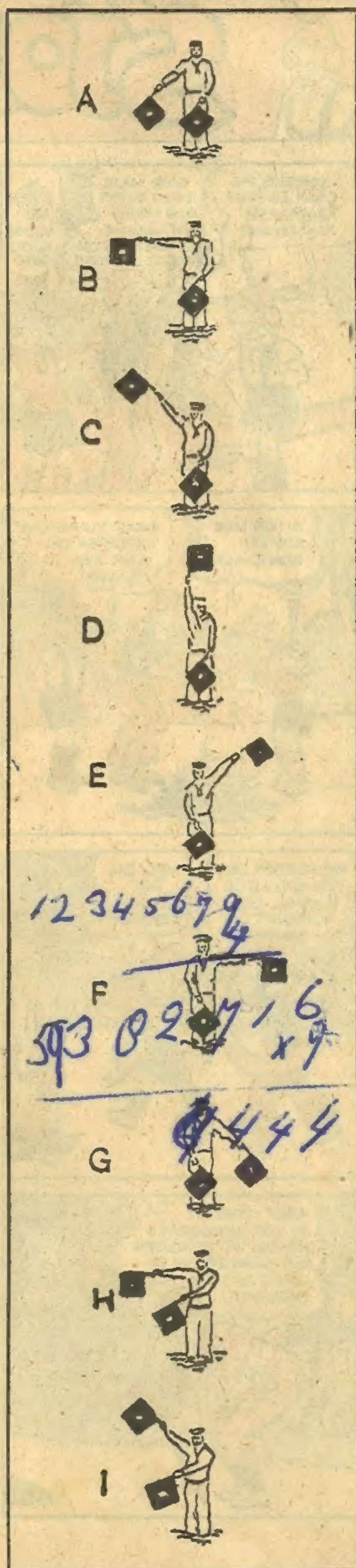
Je kunt dit proppenschietertje van karton maken. Althans de loop ervan. A. Maak een stevig buisje van bv. 1 cm. in doorsnee. De lengte komt er niet zozeer op aan.

B snij je van hout en wel zo dat dit stangetje gemakkelijk in A heen en weer glijdt. Onderaan moet het natuurlijk iets dikker zijn om tegen de loop aan te slaan. In dat knobbeltje sla je aan weerszijden een paar spijkertjes.

Met een stevig elastiekje bind je eveneens rond de bovenkant van de loop een paar houtjes. Nu bevestig je aan beide kanten een flink elastiek aan de spijkers en die leg je om de houtjes van de loop heen. Trek je nu B achteruit, dan voel je de tegenstand. En wanneer je nu een klein balletje of wat dan ook in de loop brengt, B terugtrekt en laat schieten, dan knikkert dat voorwerp eruit met 'n vaartje waar je plezier aan hebt.

SEINEN MET DE ARMEN

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

MAAKT VUUR.

68

